

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 659/2017
04.07.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и окривљеног ББ, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Горана Нинића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К бр.100/14 од 12.09.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1691/16 од 07.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 04.07.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К бр.100/14 од 12.09.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1691/16 од 07.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К бр.100/14 од 12.09.2016. године, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 3. у вези става 1. у вези члана 33 КЗ за које им је изречена условна осуда, тако што им је утврђена казна затвора у трајању од по једне године и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од по 4 године не изврше ново кривично дело и осуђени су на новчане казне као споредне у износу од по 200.000,00 динара, који су дужни да плате у року од месец дана од дана правноснажности пресуде и одређено да уколико новчане казне не плате у наведеном року суд ће исте заменити казнама затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом обавезани су окривљени АА и ББ да плате суду на име паушала износ од по 10.000,00 динара као и да на име трошкова кривичног поступка солидарно плате суду износ од 289.212,00 динара све у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1691/16 од 07.02.2017. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у

Обреновцу и браниоца окривљених АА и ББ адвоката Горана Нинића па је пресуда Основног суда у Обреновцу К бр.100/14 од 12.09.2106. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ адвокат Горан Нинић, из законом предвиђених разлога из члана 485. став 1, 2. и 4. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП и повреде Закона о порезу на додату вредност као и повреду закона из члана 229. КЗ, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду и нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да побијане пресуде преиначи у целини и донесе пресуду којом ће осуђене ослободити оптужбе.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљених АА и ББ навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, у вези са повредом члана 229. КЗ и повреде Закона о порезу на додату вредност само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљених као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је спорна документација законита и да је у конкретном случају постојао промет.

Како је дакле у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева - оспоравају се чињенична утврђења суда, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених АА и ББ на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић